

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

du

MARDI 23 NOVEMBRE 2010

Matin

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

van

DINSDAG 23 NOVEMBER 2010

Voormiddag

La séance est ouverte à 10.24 heures et présidée par M. Yvan Mayeur.

De vergadering wordt geopend om 10.24 uur en voorgezeten door de heer Yvan Mayeur.

01 Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "hogere facturen voor patiënten met een hospitalisatieverzekering" (nr. 13)

01 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les factures plus élevées adressées aux patients ayant contracté une assurance hospitalisation" (n° 13)

01.01 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mij is het ook niet helemaal duidelijk hoe het nu verder moet maar ik zal mijn vraag stellen.

Mevrouw de minister, ik vraag mij af, uit interesse vanuit een vroeger leven, hoeveel ziekenhuizen eigenlijk verdienen aan patiënten met een bijkomende hospitalisatieverzekering. U kent natuurlijk de problematiek. Ik heb de indruk, die indruk wordt bevestigd door verzekeraar Securex, dat ziekenhuizen inderdaad hun prijzen wel eens durven opdrijven zodra ze in kennis gesteld worden van het feit dat een patiënt over een bijkomende hospitalisatieverzekering beschikt.

De ziekenhuiskoepel Zorgnet Vlaanderen bevestigde onlangs de praktijken. De burger, die dat allemaal aanziet en leest, fronst natuurlijk de wenkbrauwen en denkt dat de verzekeraars hun meerkosten, want het gaat natuurlijk over meerkosten, op hun premies afwentelen en dat zij uiteindelijk aan het einde van de rit toch betalen.

Mevrouw de minister, mijn eerste twee vragen mag u schriftelijk beantwoorden.

Hebt u zicht op het jaarlijks aantal patiënten met en zonder hospitalisatieverzekering?

Hebt u zicht op het jaarlijks aantal ligdagen met en zonder hospitalisatieverzekering?

De derde en vierde vraag zijn natuurlijk de belangrijkste en zijn ook de vragen met een onmiddellijke politieke inhoud.

Op welke manier verantwoorden ziekenhuizen de aanrekening van hogere facturen aan privaat verzekerde patiënten?

Zijn hierover reeds klachten binnengekomen van verzekeringsmaatschappijen? Verzekeringsmaatschappijen hebben het steeds moeilijker om winst te blijven maken op hospitalisatieverzekeringen. Wordt hierover overleg gepleegd tussen ziekenhuizen, dokters en verzekeringsmaatschappijen? Ik weet wel dat u ontslagnemend bent. Toch deze vragen: welke stappen zet de regering of heeft de regering reeds gezet om hieraan een einde te maken of vindt de regering dat deze praktijk verder moet kunnen blijven bestaan?

01.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb geen gegevens over het aantal patiënten met een hospitalisatieverzekering. Ik ben immers niet bevoegd voor de verzekeringssector, wel mijn collega Didier Reynders. Hij beschikt waarschijnlijk over gegevens over het aantal

hospitalisatieverzekeringsovereenkomsten dat jaarlijks in België afgesloten wordt, maar zonder de gevraagde opdeling te kunnen geven.

Ik beschik evenmin over gegevens over het respectieve aantal ligdagen van patiënten met of zonder hospitalisatieverzekering.

Hoewel er geen twijfel bestaat over het bestaan van de praktijk die u vermeldt, beschik ik over geen enkel element waarmee ik de omvang ervan kan inschatten. Zelfs indien zou blijken dat deze beperkt is, gaat de praktijk inderdaad in tegen de principes van non-discriminatie.

Geen enkele bepaling van de wet inzake de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, verbiedt deze praktijk formeel of zou de wettelijke basis kunnen zijn om in een dergelijk verbod te voorzien bij koninklijk besluit.

Dit verbod zou niettemin kunnen worden opgenomen in de wet over de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008, en meer bepaald in artikel 152 dat de vaststelling van de honoraria regelt. De volgende minister zal dus moeten beslissen of hij of zij ter zake een initiatief moet nemen.

Ik ben niet op de hoogte van klachten van de verzekeringsmaatschappijen in verband met deze ziekenhuispraktijk. Mijn collega van Financiën is hiervoor bevoegd.

01.03 **Peter Logghe** (VB): Mevrouw de minister, dank u voor het antwoord dat me toch een beetje ontgoochelt.

Ik heb mijn vraag ingediend gericht aan de minister van Financiën. Blijkbaar is ze bij u terechtgekomen. Ik had dan ook gehoopt dat ik van u wel informatie zou krijgen, anders had deze vraag niet bij u terecht moeten komen maar had ze aan de minister van Financiën moeten worden gesteld.

Ik ben wat verbaasd over uw antwoord op mijn tweede vraag over het jaarlijks aantal ligdagen met en zonder hospitalisatieverzekering. U zegt immers dat u daarover geen informatie kunt geven. Uit de facturen moet toch wel blijken of het gaat om iemand met of zonder hospitalisatieverzekering. Die vraag moet dan maar eens gesteld worden aan alle ziekenhuizen.

Ik neem er in elk geval nota van dat u zegt dat de volgende minister zal moeten oordelen op welke manier er gevolg zal worden gegeven aan het feit dat men het beleid moet afstemmen op artikel 152 van de wet van 10 juli 2008. U bevestigt ook dat de praktijk zoals ik ze u geschetst heb inderdaad niet kan.

Ik zal mijn vraag opnieuw indienen bij de minister van Financiën en ik hoop dat ze niet opnieuw bij u terechtkomt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 **Vraag van mevrouw Nadia Sminate aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "de uitvoering(sbepalingen) van artikel 101 van de wet van 14 juli 1994" (nr. 571)**

02 **Question de Mme Nadia Sminate à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "(les dispositions pour) l'exécution de l'article 101 de la loi du 14 juillet 1994" (n° 571)**

02.01 **Nadia Sminate** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik stel mijn vraag naar aanleiding van de grote onduidelijkheid die op dit moment heerst over de wijziging van artikel 101 van de wet van 14 juli 1994.

De wijziging houdt in dat de terugvorderingprocedure ten aanzien van een arbeidsongeschikte die een niet-toegelaten activiteit heeft uitgeoefend, grondig wijzigt.

In het huidige systeem moet altijd een medische instantie of een opeenvolging van medische instanties worden ingeschakeld vooraleer kan worden teruggevorderd. Een dergelijk systeem is effectief heel

tijdrovend, complex en subjectief. Bovendien wordt op voornoemde manier een grote verantwoordelijkheid bij de bedoelde, medische instantie gelegd.

In de nieuwe regeling wordt de medische procedure tot een louter administratieve procedure herleid, wat uiteindelijk een goede evolutie is.

Niettemin heb ik een aantal bedenkingen en vragen bij de nieuwe regeling.

Ten eerste, er zijn nog steeds geen uitvoeringsbepalingen voor de nieuwe regeling gecommuniceerd. Ze gaat nochtans op 31 december 2010 in. Ik hoor van verschillende ziekenfondsen dat er ter zake enige ongerustheid is.

Wanneer zal u de bedoelde uitvoeringsbepalingen communiceren? Wanneer worden de ziekenfondsen ingelicht?

Ten tweede, in het kader van de gelijke behandeling lijkt het mij logisch dat er voor de zelfstandigen een gelijkaardige regeling wordt ingevoerd.

Voorts lees ik ook dat in het nieuw artikel alleen zal worden teruggevorderd voor de dagen tijdens dewelke niet-toegelaten arbeid werd verricht. Welke instantie gaat die periode vaststellen? Is dat de sociale controleur, de geneesheer-inspecteur, dus een ambtenaar in het kader van een controle, of kan dit ook door de adviserende geneesheer gebeuren?

Een volgende prangende vraag gaat over de verzekerbaarheid. Blijft de arbeidsongeschikte verzekerbaar als wordt vastgesteld dat tijdens een periode niet-toegelaten arbeid werd verricht? Wordt deze periode gelijkgesteld?

Tot slot wil ik het ook nog hebben over de geneeskundige beslissing om te bepalen of de arbeidsongeschikte nog steeds arbeidsongeschikt is op het moment van de vaststelling. Dat is nieuw in deze regeling. Wie gaat die beslissing dan nemen? Is dat de geneesheer-inspecteur, de adviserend geneesheer of zelfs de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit? Binnen welke termijn gaat die geneesheer of inspecteur uitsluitsel geven?

Wat gebeurt er dan met de uitkering tussen het moment van de eigenlijke vaststelling van de niet-toegelaten arbeid en de geneeskundige beslissing?

02.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Het nieuwe artikel 101 van de wet betreffende de verplichte verzekering bepaalt dat de Koning zowel de termijn bepaalt waarbinnen het geneeskundig onderzoek uitgevoerd moet worden als de termijn waarbinnen een negatieve beslissing aan de betrokkene betekend moet worden. Het ontwerp van KB legt de termijn waarbinnen het geneeskundig onderzoek moet worden uitgevoerd vast op 30 werkdagen, te rekenen vanaf de vaststelling door de verzekeringsinstelling van de niet-toegelaten activiteit of vanaf de mededeling ervan aan de verzekeringsinstelling. Voor de betekening van de beslissing inzake het einde van de erkenning werd beslist, enerzijds, om dezelfde termijnen te hanteren als degene die nu worden toegepast voor de beslissingen met betrekking tot het einde van de arbeidsongeschiktheid en, anderzijds, om gebruik te maken van hetzelfde kennisgevingsformulier.

Het beheerscomité van de uitkeringsverzekering voor loontrekkenden, de Inspectie van Financiën en de staatssecretaris voor Begroting hebben zich akkoord verklaard met het ontwerp van KB. Het ontwerp wordt momenteel behandeld door de Raad van State. De adviestertermijn verloopt op 29 november. Het KB zal dus in principe eind december in Het Belgisch Staatsblad gepubliceerd worden.

De Dienst voor Uitkeringen van het RIZIV heeft op vraag van de verzekeringsinstellingen een nota opgesteld met richtlijnen in verband met de toepassing van het nieuwe artikel 101, alsook van zijn uitvoeringsbepalingen.

Die nota werd voorgelegd aan het beheerscomité van de uitkeringsverzekering van loontrekkenden tijdens de vergadering van 20 oktober en zal worden verwerkt in een omzendbrief. Die kan bevestigen dat er in het kader van de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen een gelijkaardige wijziging zal worden doorgevoerd van de regularisatieprocedure in geval van een niet-toegelaten werkhervatting.

Tijdens een vergadering van 26 oktober heeft het beheerscomité van de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen daartoe een voorstel tot wijziging goedgekeurd van artikel 23ter van het KB van 20 juli 1971 houdende de instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en de meewerkende echtgenoten.

Er is voorgesteld om de nieuwe regularisatieprocedure in het kader van de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen in werking te laten treden op dezelfde datum als die in het kader van de uitkeringsverzekering voor loontrekkenden, namelijk op 31 december 2010.

Krachtens het nieuwe artikel 101 beperkt de regularisatieprocedure zich voor het tijdsvak van niet-toegelaten arbeid slechts tot een administratieve regularisatie. Zoals dat momenteel ook het geval is, blijft de terugvordering beperkt tot de uitkeringen die ten onrechte werden uitbetaald voor de dagen of voor de perioden waarvoor is vastgesteld dat de arbeidsongeschikte gerechtigde gewerkt heeft zonder voorafgaandelijke toelating van de adviserend geneesheer. De beperkte terugvordering is echter niet meer gebonden aan de vereiste van een regularisatie op medisch vlak.

De vaststelling van de dagen of perioden tijdens dewelke de niet-toegelaten arbeid werd verricht, kan gebeuren op verschillende manieren.

Dit kan hetzij via enquêtes op het terrein door sociale controleurs die speuren naar de gevallen van cumulatie van de uitkeringen met de uitoefening van een niet-toegelaten activiteit, hetzij via een datamatching tussen de uitgavenbescheiden en de DMFA-gegevens verricht door de Dienst voor administratieve controle van het RIZIV, hetzij op basis van vaststellingen die rechtstreeks door het ziekenfonds zijn gedaan, vertrekkende van de verklaringen van de verzekerde, de ontvangst van de elektronische bijdragebons, de mutatie van de DMFA, enzovoort. Het principe van de gelijkstelling van de dagen of de periode waarvoor de uitkeringen zijn teruggevorderd met vergoede dagen voor de vaststelling van de rechten van de gerechtigde en zijn personen ten laste in de andere sectoren van de sociale zekerheid blijft behouden, evenals de procedure tot verzaking aan de terugvordering van het onverschuldigde bedrag door het beheerscomité van de uitkeringsverzekering voor loontrekkenden.

Ten vijfde, zoals al gezegd, bepaalt het nieuwe artikel 101 dat, wanneer wordt vastgesteld dat een arbeidsongeschikte gerechtigde een niet-toegelaten activiteit heeft hervat, deze moet worden onderworpen aan een geneeskundig onderzoek om na te gaan of de betrokkene op de datum van het onderzoek voldoet aan alle voorwaarden om verder arbeidsongeschikt te kunnen worden erkend.

Dit onderzoek zal in de praktijk gebeuren door de adviserende geneesheer, desgevallend de geneesheer-inspecteur van de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, die hetzij zelf de beslissing inzake de al dan niet verdere erkenning van de arbeidsongeschiktheid neemt in een tijdvak van primaire ongeschiktheid, hetzij een voorstel tot verdere erkenning van de arbeidsongeschiktheid overmaakt aan de Hoge Commissie van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit die dan de uiteindelijke beslissing in een tijdvak van invaliditeit neemt.

Voorzeggend geneeskundig onderzoek moet binnen dertig werkdagen plaatsvinden, te rekenen vanaf de vaststelling door de verzekeringsinstelling van de niet-toegelaten activiteit of vanaf de mededeling ervan aan de verzekeringsinstelling wanneer de vaststelling gebeurt door de Dienst voor administratieve controle van het RIZIV of via een onderzoek op het terrein door de sociale controleur.

Indien op basis van de resultaten van het geneeskundig onderzoek wordt beslist om de arbeidsongeschiktheid te beëindigen en de verzekerde zich nog in een tijdvak van primaire arbeidsongeschiktheid bevindt, dan wordt de verzekerde onmiddellijk na afloop van het geneeskundig onderzoek van deze uitsluitingsbeslissing op de hoogte gebracht, hetzij per ontvangstbewijs, hetzij per aangetekende brief indien de verzekerde weigert het ontvangstbewijs te ondertekenen. Bevindt de verzekerde zich in een tijdvak van invaliditeit, dan wordt de beslissing met betrekking tot het einde van de arbeidsongeschiktheid ter kennis gebracht binnen de drie werkdagen die volgen op de dag van de beslissing.

De uitkeringen die aan de verzekerde werden uitbetaald voor de periode tussen de vaststelling van de niet-toegelaten activiteit en de beslissing tot het beëindigen van de arbeidsongeschiktheid moeten eveneens beperkt teruggevorderd worden, met name enkel voor de dagen waarop de verzekerde nog verder gewerkt zou hebben.

Indien de verzekerde met andere woorden tijdens de voornoemde periode alle activiteiten heeft stopgezet, blijven de uitkeringen verworven.

02.03 Nadia Sminate (N-VA): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp eruit dat de uitvoeringsbepalingen pas eind december gecommuniceerd zullen worden. Ik betreurt echt dat dit zo laat zal gebeuren. Binnen zes weken treedt het koninklijk besluit in werking, maar er is nog altijd geen communicatie aan de ziekenfondsen. Zij moeten zich daar ook op voorbereiden. Zij hebben niet genoeg tijd om dit klaar te krijgen op zo'n korte tijd.

Ik heb uit uw uitleg ook begrepen dat er dertig werkdagen zullen verstrijken tussen de vaststelling van de niet-toegelaten arbeid door een arbeidsongeschikte en de beslissing van de medische instantie. Dat betekent dat personen die manifest fraude plegen en die misschien zelfs in die dertig dagen blijven doorwerken, toch hun uitkering als arbeidsongeschikte gedurende die dertig werkdagen zullen behouden.

Het stelt mij teleur dat dit nog mogelijk is.

02.04 Minister Laurette Onkelinx: (...)

02.05 Nadia Sminate (N-VA): Mevrouw de minister, u zei toch dat die periode dertig werkdagen bedraagt?

02.06 Laurette Onkelinx, ministre: Oui.

02.07 Nadia Sminate (N-VA): Mijn laatste bemerking gaat over de vaststelling die zowel door de adviserend geneesheer als door een sociaal controleur kan gebeuren. Volgens mij houdt dat een ongelijke behandeling in. Een persoon die arbeidsongeschikt is en die een niet-toegelaten activiteit uitvoert, kan op twee verschillende manieren behandeld worden. Een adviserend geneesheer kan namelijk enkel terugvorderen. Hij heeft verder geen middelen. Hij kan niet anders dan die persoon gewoon te geloven. Een sociaal controleur kan echter sancties opleggen en terugvorderen, omdat hij een pro justitia kan vastleggen. Daartoe heeft hij de middelen. Ik denk dus dat er in het nieuw reglement een ongelijke behandeling wordt vastgelegd.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 Vraag van mevrouw Meryame Kitir aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "de uitkeringen der zelfstandigen" (nr. 1039)

03 Question de Mme Meryame Kitir à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "les allocations octroyées aux indépendants" (n° 1039)

03.01 Meryame Kitir (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag betreft de impact van het koninklijk besluit van 23 december 2005 betreffende de uitkeringen der zelfstandigen.

Vorig jaar heb ik u een vraag gesteld met betrekking tot de negatieve impact van voormelde maatregel op het gezinsinkomen van sommige samenwonende rechthebbenden.

U hebt toen de overgangsmaatregel, die normaal gezien in 2008 zou eindigen en die was verlengd tot 2009, nogmaals verlengd tot 2010. Tenzij het mij is ontgaan, is er intussen nog altijd geen wetgevend initiatief gekomen om de negatieve impact van dit besluit weg te werken.

Mijn vraag is dan ook heel eenvoudig. Zal de overgangsregeling worden verlengd? Indien niet, waarom?

03.02 Minister Laurette Onkelinx: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Kitir, ik kan u bevestigen dat ik het advies heb gevraagd van het beheerscomité van de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen over een verlenging voor het jaar 2011 van de overgangsmaatregel voorzien in artikel 225, § 5 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996.

De volgende vergadering van dit beheerscomité vindt plaats op 15 december.

Ik heb het beheerscomité tevens gevraagd een oplossing uit te werken om de negatieve effecten op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid en invaliditeit ingevolge de herwaardering van de vervangingsinkomens ongedaan te maken.

03.03 Meryame Kitir (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik hoop dat het advies dat op 15 december wordt verstrekt positief zal zijn. Ik vind het immers niet meer dan fair dat, zolang er geen andere regelgeving is uitgewerkt die deze negatieve impact zou wegwerken, de overgangsmaatregel van toepassing zou blijven.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "de invloed van de recente pensioenverhogingen op de uitbetaling van de verscheidene sociale uitkeringen" (nr. 457)

04 Question de M. Servais Verherstraeten à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "l'incidence des augmentations récentes des pensions sur le paiement des différentes prestations sociales" (n° 457)

04.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Mevrouw de vice-eerste minister, de huidige ontslagnemende regering heeft de afgelopen jaren wat betreft pensioenregelgeving goede initiatieven genomen door aan de laagste en de oudste pensioenen verhogingen toe te kennen die sommige mensen denkkelijk uit de armoede hebben kunnen houden. Het relancebeleid van de regering heeft zeer gunstige cijfers behaald in vergelijking met onze buurlanden.

Sommige pensioenverhogingen hebben blijkbaar ook negatieve gevolgen voor andere sociale uitkeringen. Zo bereikte mij het concrete voorbeeld waarbij een pensioengerechtigde het kinderbijslagssupplement met toepassing van artikel 42bis verloor. Zo bereikten mij ook gevallen waarbij men het statuut van gezinshoofd bij werkloosheidsuitkeringen verloor. In de pensioenwetgeving zijn er eigenlijk wel tal van grensbedragen die bij pensioenverhogingen tot problemen aanleiding kunnen geven en negatieve gevolgen teweegbrengen. Sommige zijn aan elkaar gekoppeld, zodat men daarmee rekening houdt en een en ander niet tot verlies leidt, andere zijn dat niet. Blijkbaar is het probleem u en uw collega's welbekend, u hebt ter zake een werkgroep opgericht om te zien op welke wijze er aan die problemen tegemoet zou kunnen worden gekomen, omdat men nu eigenlijk met een pensioenverhoging netto minder krijgt.

Is die werkgroep ondertussen opgestart? Wat is de samenstelling van die werkgroep? Wat is het mandaat van die werkgroep? Welke werkwijze heeft men gehanteerd? Heeft de werkgroep reeds bepaalde adviezen gegeven of conclusies getrokken? Welke intenties zijn er om met die conclusies verder te gaan?

Ideaal zou zijn dat een automatische koppeling van de uitkeringen aan elkaar gebeurt, zodat een verhoging van het ene niet zou leiden tot een verlaging van het andere. Wat kost dat? Hebt u zicht op de cijfers hoeveel uitkeringsgerechtigden een nettoverlies zouden hebben geleden ten gevolge van de pensioenverhoging?

04.02 Minister Laurette Onkelinx: Mijnheer Verherstraeten, ik ga absoluut met uw vaststellingen akkoord.

Tijdens de uitvoering van het akkoord van de sociale partners over de koppeling van de sociale uitkeringen aan het welzijn voor de jaren 2009-2010, stootte de regering op het probleem van de drempel effecten die u in uw vraag opwerpt. Het gaat bijvoorbeeld om een situatie waarbij een herwaardering van de uitkeringen zich in een daling van het totaal beschikbare gezinsinkomen vertaalt, omdat het inkomen van een van de partners door de herwaardering een drempel overschrijdt en de partner een ander statuut krijgt.

De regering heeft uiteindelijk beslist alle drempels in kwestie punctueel te verhogen, waardoor ze a priori heeft vermeden dat het probleem op grote schaal zou rijzen.

De regering heeft erover nagedacht in welke mate ze voor het probleem in kwestie een structurele oplossing zou kunnen vinden. Al snel bleek dat het probleem een onvermijdelijk gevolg is van een systeem dat

voorziet in verhoogde, forfaitaire, sociale uitkeringen volgens het inkomen van de rechthebbende of van zijn partner. Voor de oplossing zou de regering het geheel van de desbetreffende verhogingen moeten herzien.

Een operatie van een dergelijke omvang zou, indien ze in een constant budgettair kader moet gebeuren, onvermijdelijk tot gevolg hebben dat de initiële verschillen in de inkomens van de uitkeringsgerechtigden veel groter zouden zijn dan de verschillen die het huidige systeem probeert te vermijden.

Een automatische koppeling van de drempels zou wellicht het meest efficiënte, onmiddellijke antwoord zijn op het probleem van de ongewilde gevolgen van de herwaardering van de uitkeringen. Echter, zelfs binnen voornoemd beperkt kader zou het slechts een gedeeltelijke oplossing zijn, in die mate dat de verschillende uitkeringen niet op een en dezelfde manier verhogen. De automatische verhoging van de drempels zou aldus in vergelijking met de verhogingen van de uitkeringen van de verschillende sectoren te zwak of te sterk kunnen zijn.

De kostprijs van de maatregel kan trouwens niet in absolute termen worden berekend. De kostprijs hangt immers af van de overeenkomstige herwaarderingen van de uitkeringen.

Het optrekken van een drempel die de verhoging van de uitkeringen wil neutraliseren, is immers a priori budgettair neutraal, omdat het resultaat gewoon betekent dat een gegeven publiek een verworven voordeel kan blijven genieten. Dat kan evenwel soms kosten met zich brengen, indien de verhoging de facto ook ten goede komt aan personen wier uitkering niet verhoogd werd. De maatregel leidt dan tot een uitbreiding van het aantal begunstigden van de verhoging.

Het gaat hier in de eerste plaats om een dossier dat de volgende regering met volle bevoegdheid in overleg met de sociale partners zal moeten behandelen.

04.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik meen dat het uitgangspunt hoe dan ook, zelfs in een budgettair krappe context, moet zijn dat goedbedoelde maatregelen geen nefaste gevolgen mogen hebben voor de gezinnen. Wij moeten kijken, telkens wij maatregelen nemen, of zij die consequentie kunnen hebben, en die dan trachten te voorkomen.

Het is niet goed voor de politiek en de democratie dat iets wat goedbedoeld is, uiteindelijk negatief overkomt bij de mensen. Dan krijgen wij het deksel immers op de neus. Zo'n verhoging mag geen aanleiding geven tot een vermindering van het inkomen. Ik hoop dat wij de besprekingen over de echte sociaal-economische problemen in ons land zo snel mogelijk kunnen aanvatten, na de eventuele staatshervorming, onverwijld, mevrouw de minister.

Le **président:** C'est une formule de Jean Gol: "sans atermoiements funestes et sans précipitation...". Je ne sais plus exactement.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van mevrouw Nadia Sminate aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "het verlies van verzekeraarbaarheid ten gevolge van een administratieve sanctie" (nr. 1053)

05 Question de Mme Nadia Sminate à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "la perte d'assurabilité à la suite d'une sanction administrative" (n° 1053)

05.01 Nadia Sminate (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik was heel verwonderd toen er in juni 2010 een nieuw sanctiemechanisme werd goedgekeurd ten aanzien van de sociaal verzekerden, maar dat tegelijkertijd de garantie recht op verzekeraarbaarheid eruit verdwenen was. Dit was nochtans wel het geval in het koninklijk besluit van 1969 waar dit expliciet was geregeld.

Ik vroeg mij dus af of het hier om een vergetelheid gaat of is het expliciet uw bedoeling om de verzekeraarbaarheid van deze personen af te nemen?

Indien het zou gaan om een vergetelheid, hebt u dan maatregelen genomen om dit in de toekomst te vermijden of zult u deze maatregel nog nemen?

Hoeveel administratieve sancties werden er sinds 12 juni 2010 opgelegd? Bestaat dan niet het gevaar dat deze personen hun verzekeraar zullen verliezen?

05.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Sminate, het koninklijk besluit van 10 januari 1969 tot vaststelling van de administratieve sancties die toepasselijk zijn op de rechthebbenden van de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen werd vervangen door artikel 13 van de wet van 19 mei 2010 houdende diverse bepalingen inzake volksgezondheid.

Artikel 16 van dezelfde wet bepaalt dat het koninklijk besluit van 1969 wordt opgeheven. De administratieve sancties worden thans hernomen en geactualiseerd in de artikelen 168quinquies en 168sexies van de wet betreffende de verplichte verzekering, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Het aantal inbreuken initieel voorzien door voornoemd koninklijk besluit van 1969 werd beperkt. Enkel de vijf belangrijkste sancties worden nog toegepast, met name het vals bescheid, het nalaten om een wijziging van het inlichtingenblad mee te delen, het uitoefenen van een activiteit zonder voorafgaande toestemming van de adviserend-geneesheer tijdens de arbeidsongeschiktheid, de verzekeringsinstelling niet op de hoogte brengen van het hervatten van een activiteit en de inkomsten niet aangeven aan de verzekeringsinstelling.

Geheel in dezelfde lijn en met het oog op de transparantie van de regelgeving en de administratieve vereenvoudiging werd artikel 14 van het KB van 1969 – dat uitdrukkelijk voorzag in het behoud van de verzekeraar gedurende een periode van schorsing op het recht op uitkeringen ten gevolge van een administratieve sanctie – niet hernomen in artikel 168quinquies van de wet van 14 juli 1994. Dat betekent geenszins dat de gerechtigden die zich in voornoemde situatie bevinden hun verzekeraar verliezen. De gerechtigden die arbeidsongeschikt zijn erkend of zich in een tijdvak van moederschaprust bevinden, behouden immers hun hoedanigheid van gerechtigde, niettegenstaande het feit dat ze geen uitkeringen genieten, bijvoorbeeld voor een periode gedekt door loon, ontslagvergoeding of vakantiegeld of een periode gedekt door een administratieve sanctie.

Tot 19 november 2010 werden op basis van artikel 168 in totaal 46 administratieve sancties opgelegd door de leidend ambtenaar van de dienst voor administratieve controle van het RIZIV.

05.03 **Nadia Sminate** (N-VA): Mevrouw de minister, dank u voor het antwoord. U zegt nu wel dat deze arbeidsongeschikten hun verzekeraar niet zullen verliezen maar het staat niet expliciet in de wet. Dat is juist het probleem, dit is juridisch betwistbaar. Dat vind ik toch wel een spijtige zaak. Uiteraard juich ik de strijd tegen sociale fraude toe. Er moeten sancties zijn voor mensen die misbruik maken van een systeem dat tot doel heeft om de allermindersten in de maatschappij te beschermen. We leven echter in een rechtsstaat en dan moet de sanctie in verhouding zijn tot de inbreuk en kan men niet nog eens extra gesanctioneerd worden door uitgesloten te worden van verzekeraar. U beweert nu dat het niet zo is, maar als het niet zo in de wet staat is er toch een lacune in de wetgeving. Dat betreurt ik ten eerste.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 **Vraag van de heer Hans Bonte aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "noodzakelijke bewarende maatregelen teneinde de financiering van de sociale zekerheid veilig te stellen" (nr. 943)**

06 **Question de M. Hans Bonte à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "les mesures conservatoires nécessaires pour garantir le financement de la sécurité sociale" (n° 943)**

06.01 **Hans Bonte** (sp.a): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik ben ongerust over het budget van de sociale zekerheid en het geheel van de overheidsinkomsten. Vandaar dat ik deze vraag heb ingediend in een periode van lopende zaken. Iedereen is er zich ongetwijfeld van bewust dat we elke euro voor onze sociale zekerheid zeer goed moeten besteden. Wij moeten zowel qua uitgaven als inkomsten erop waken dat wij geen verliezen lijden. Hetzelfde geldt voor de fiscaliteit.

Reportages die inzoomen op een specifieke economische sector, met name de truckers, stellen daar georganiseerde fraude op een ongelooflijke schaal vast. Dat is niet nieuw. De fraude heeft vooral te maken met de problematiek van buitenlandse werknemers die actief zijn op onze arbeidsmarkt. Er is ook de

problematiek van schijnzelfstandigen, waarvan niet altijd de sociale zekerheid en de fiscus het slachtoffer zijn, maar dikwijls ook de bonafide ondernemingen en de werknemers uit de nieuwe Europese lidstaten.

Het probleem beperkt zich dus niet tot de transportsector, waar zeer recent op werd gefocust. Het volstaat om te kijken naar de recente jaarverslagen van uw economische inspectiedienst, mevrouw de minister, of naar het jaarverslag van het Centrum voor de Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding omtrent het misbruik en de uitbuiting van buitenlandse werknemers van de afgelopen jaren. Het lijkt mij verschrikkelijk dat wij er de voorbije jaren in het Parlement nooit toe zijn gekomen om een sluitende wetgeving te maken.

In een periode van lopende zaken, mevrouw de minister, gebeurt er van alles. Ik zie de minister van Binnenlandse Zaken licenties geven in sociale conflicten, enzovoort. Ik wil daarover niet uitweiden, dat is voor een ander moment. Zeker in lopende zaken zou de zorg voor het budget zowel op het vlak van de sociale zekerheid als van de fiscus moeten worden verhoogd. De vraag rijst dan ook of er initiatieven op komst zijn tijdens de periode van lopende zaken om het blootgelegde massale misbruik tegen te gaan. Bestaat er een mogelijkheid om een systeem van hoofdelijke aansprakelijkheid in te voeren? Dat zou, mijns inziens, daartoe een zeer efficiënt instrument zijn.

Bestaat er ook een bereidheid om tijdens de komende weken in het Parlement de wetsvoorstellen ter zake te bespreken, evenals de wetgeving die meer duidelijkheid moet brengen in de arbeidsrelaties? Die wetgeving werd recent uitgehold.

06.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Mijnheer de voorzitter, de sociale inspectiediensten zijn zich bewust van de problematiek. Getuige hiervan zijn enerzijds de gespecialiseerde cellen bij de verschillende inspectiediensten en anderzijds, de aandacht die de sociale inlichtingen- en opsporingsdiensten hieraan telkens opnieuw schenken in hun strategische jaarplannen.

Ik denk dat wij de strijd tegen de grensoverschrijdende sociale fraude moeten opvoeren door internationale akkoorden te sluiten die de samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de bevoegde nationale administraties versterken. In een geliberaliseerde arbeids- en dienstenmarkt kan een individuele staat immers onvoldoende impact hebben op grensoverschrijdende sociale fraude en illegale arbeid.

Met het oog hierop werd eind 2008 een akkoord gesloten met Frankrijk. Nog dit jaar wordt een gelijkaardig akkoord met Nederland ondertekend. De betrokken administraties voeren ook gesprekken en onderhandelingen met Duitsland, Italië, Tsjechië, Bulgarije, Portugal en Roemenië.

Artikel 30bis van de wet van 27 juni tot herziening van de besluitwet van december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders voorziet reeds in een hoofdelijke aansprakelijkheid voor de opdrachtgever of aannemer die voor werken in onroerende staat een beroep doet op respectievelijk een aannemer of een onderaannemer die sociale schulden heeft op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst.

Een aannemer of onderaannemer heeft sociale schulden indien hij bepaalde sommen niet heeft betaald die hij als werkgever verschuldigd is aan de Rijksdienst voor de Sociale Zekerheid.

Wanneer een opdrachtgever of aannemer toch werkt met iemand die sociale schulden heeft, kan hij de hoofdelijke aansprakelijkheid alsnog vermijden door, bij het betalen van de prijs aan die aannemer of onderaannemer, 35 % van het door hem verschuldigde bedrag in te houden en door te storten aan de RSZ.

Dat mechanisme verzekert dat de verschuldigde socialezekerheidsbijdragen worden geïnd en dat de financiering van de sociale zekerheid niet in het gedrang komt. Zoals ik reeds heb gezegd, moeten we de strijd tegen de grensoverschrijdende fraude opvoeren door internationale akkoorden te sluiten die de samenwerking en de informatie-uitwisseling tussen de bevoegde nationale administraties versterken.

Daarnaast ben ik in samenwerking met minister Milquet en de sociale partners reeds gedurende geruime tijd aan het onderzoeken of en hoe we in de bouwsector een systeem kunnen invoeren dat de aanwezigheid op de werf van individuen die er prestaties leveren op elektronische wijze registreert. Dergelijk systeem moet het mogelijk maken een betere controle uit te oefenen op de veiligheid op het werk en op het respecteren van de loon- en arbeidsvoorwaarden.

Wat uw vraag over de regelgeving over de aard van de arbeidsrelatie betreft ben ik, hoewel ik sympathie

heb voor het door u ingediende wetsvoorstel, veeleer voorstander van de uitvoering van de bestaande wetgeving dan van het wijzigen ervan. De regering-Verhofstadt II heeft gedurende geruime tijd onderhandeld om tot het bekende resultaat te komen. De huidige ontslagnemende regering is erin geslaagd een compromis te bereiken over de uitvoeringsbesluiten die wegens de lopende zaken nog niet zijn gepubliceerd. Het lijkt mij dan ook nuttiger dat de volgende regering het nodige doet, opdat de commissie ter Regeling van de Aard van de Arbeidsrelatie eindelijk wordt opgericht, zodat ze de nodige sectorspecifieke criteria kan vastleggen. Indien de volgende regering het bereikte compromis ter discussie zal stellen, vrees ik dat wij opnieuw gedurende enkele maanden of jaren in zeer moeilijke discussies zullen verzanden.

Dat zou de problemen op het terrein zeker niet oplossen. Ik ben ervan overtuigd dat het beter is dat wij de commissie een kans geven en de werking en de resultaten ervan na twee of drie jaar evalueren.

06.03 Hans Bonte (sp.a): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord.

Ik wil op een drietal punten reageren. Ik deel uw mening over het belang dat de commissie zou moeten hebben in verband met de aard van de arbeidsrelaties. Ik heb de voorbije jaren in het Parlement wel twintig keer aangedrongen bij de bevoegde minister om het nodige te doen voor de installatie van die commissie. Drie jaar lang is daarvan niets gekomen.

Wat daarbij komt, namelijk de samenstelling van die commissie, is een zaak. De sectorspecifieke criteria, waarnaar u verwijst, moeten echter ook nog worden opgesteld. Behalve de bouwsector en een andere sector heeft het sociaal overleg daaromtrent nog niets opgeleverd.

Ik ben het ermee eens dat het compromis van toen vruchtbaar zou kunnen zijn, maar ik twijfel heel hard aan de manier waarop het tot stand zal komen. Ik vrees dat wij jaren verliezen door op die manier voort te werken.

Mevrouw de minister, u verwijst bovendien naar de bestaande wetgeving en herinnert eraan dat artikel 30bis uitsluitend betrekking heeft op werken van onroerende staat. Dat gaat over de bouwsector. Maar ik heb het hier over de transportsector. Uw inspectiediensten wijzen ook op de toename van massale fraude in de transportsector. De wettelijke bepaling waarnaar u verwijst, heeft uitsluitend betrekking op de bouwsector. Wij worden daar ook geconfronteerd met problemen, getuige de inspectieverslagen, maar dat zijn dan meer problemen van schijnzelfstandigheid, georkestreerd faillissement of het verdwijnen met de noorderzon van bedrijven. Wat betreft de bouwsector zijn wij ook nog niet thuis.

De door u aangehaalde wetgeving is per definitie ontoereikend voor de transportsector wat de roerende goederen betreft en voor de distributiesector en andere sectoren waarnaar uw inspectiediensten verwijzen.

Ik wil ten slotte nog een anekdote vertellen. Vier of vijf jaar geleden nam ik over de problematiek namens het Parlement deel aan een overleg met andere Europese parlementen, vooral van Oost-Europese nieuwe lidstaten. Die vergadering vond plaats in Praag en ik heb daarvan verslag uitgebracht aan de Kamer, zoals dat hoort.

Wat is de les, mevrouw de minister? Het spoor dat u terecht ontwikkelt, namelijk dat samenwerkingsakkoorden tussen administraties en inspectiediensten enkel beschouwd kunnen worden als één been van de twee die men nodig heeft. Wij hebben ook een veel strakkere reglementering nodig.

Er zijn nog lidstaten waar men werkt met hoofdelijke aansprakelijkheid. Welnu, die les hebben we zelf al geleerd uit onze geschiedenis, want koppelbazerij ontstond precies door in de bouwsector aansprakelijkheidsregels in te voeren. Het tweede been moet een striktere wetgeving zijn, een wetgeving die ertoe leidt dat er effectief hoofdelijke aansprakelijkheid bestaat, à la limite voor de opdrachtgever.

Kortom, ik meen dat er wetgevend werk te doen is dat complementair is aan wat u bepleit, mevrouw de minister. Daarom zal mijn fractievoorzitter suggereren ook de wetsvoorstellen ter zake te bespreken.

06.04 Minister Laurette Onkelinx: Ik zal bij het Paleis aandringen op de ondertekening van het koninklijk besluit.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

Le **président**: Les questions n°s 25 et 467 de Mme De Block sont reportées. M. Bacquelaine s'est excusé, sa question n° 1070 est donc reportée.

07 Vraag van mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "de kinderbijslag" (nr. 1090)

07 Question de Mme Miranda Van Eetvelde à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "les allocations familiales" (n° 1090)

07.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, uit het activiteitenverslag van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, de RKW, blijkt dat in 2009 ruim 975 miljoen euro gezinsbijslagen betaald werd aan 253.834 gezinnen. In totaal, dus uitkeringen door de RKW en vergoedingen van private kinderbijslagfondsen samen, kregen bijna 2 miljoen kinderen in 1,1 miljoen gezinnen meer dan 4 miljard euro aan gezinsbijslagen binnen het werknemersstelsel. Het stelsel betaalt de kinderbijslag van ongeveer 73 % van alle gezinnen met kinderen.

Onder die 73 % vallen uiteraard niet de gezinnen die ressorteren onder het zelfstandigenstelsel. Het aantal gezinnen dat onder dit stelsel valt stijgt jaarlijks. Zoals u waarschijnlijk weet is de uitkering van de kinderbijslag voor deze gezinnen niet op gelijke wijze georganiseerd. Een gezin dat kinderbijslag uit dit stelsel ontvangt krijgt als maandelijkse gewone kinderbijslag voor het eerste kind 5,5 euro minder uitgekeerd dan een gezin dat ressorteert onder het werknemersstelsel. Bovendien ontvangen deze gezinnen voor hun eerste of enige kind, in tegenstelling tot zij die ressorteren onder het werknemersstelsel, geen leeftijdsbijslag. Hoewel er in het verleden reeds inspanningen werden geleverd om deze kloof te dichten blijft deze onaanvaardbare ongelijkheid toch bestaan voor mensen met een zelfstandigenstatuut. Het enige kind in nu slechts enkele euro's minder ongelijk dan het andere. Dat is een vaststelling.

Ik heb daar twee vragen over. Hoe beoordeelt u deze ongelijkheid tussen beide stelsels zelf? Hoe staat u tegenover een harmonisering in dit verband? Acht u een gelijke financiering haalbaar binnen de huidige budgettaire context? Hoe staat u tegenover het wegwerken van deze ongelijkheid door de kinderbijslag uit de loonkosten te halen en te financieren uit de algemene middelen?

07.02 **Laurette Onkelinx**, ministre: Monsieur le président, madame, je vous dirai simplement que, pour ce qui concerne l'alignement entre enfant/travailleur salarié et enfant/indépendant, j'y suis évidemment tout à fait favorable. J'estime qu'il s'agit là d'une priorité.

Des efforts ont déjà été réalisés, mais, dans la deuxième ligne droite, le travail a davantage porté sur l'alignement au niveau des pensions en laissant des différences dans le régime des allocations familiales.

Pour moi aussi, un enfant égale un enfant.

Votre deuxième question est plus directement liée à des négociations en cours. En mon nom propre, je puis vous dire que je suis tout à fait favorable pour son maintien dans le giron de la sécurité sociale. Pour moi, la sécurité sociale est en même temps une assurance et une solidarité. Dans ce cadre, ce financement voulu par le gouvernement et les partenaires sociaux est une garantie de solidarité pour l'ensemble des enfants du pays.

07.03 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mevrouw de minister, mij lijkt het vooral aangewezen om toch te streven naar een systeem dat voor ieder kind gelijk is, ongeacht het sociaal statuut van de ouders, door bijvoorbeeld de kinderbijslag uit de loonkosten te halen en op een andere manier te financieren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 Vraag van mevrouw Nadia Sminate aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "artikel 168quinquies, § 3 van de wet van 14 juli 1994" (nr. 1101)

08 Question de Mme Nadia Sminate à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "l'article 168quinquies, § 3 de la loi du 14 juillet 1994" (n° 1101)

08.01 Nadia Sminate (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, met de wet van 2 juni 2010 werd een nieuw sanctiemechanisme ingevoerd ten aanzien van de sociaal verzekerde waarbij voorzien wordt in administratieve sancties voor zij die tijdens een periode van arbeidsongeschiktheid, moederschaps-, vaderschaps- of adoptieverlof een niet-toegelaten activiteit uitvoeren.

Ik lees daarin dat de leidend ambtenaar een sanctie kan opleggen die een vierde hoger is wanneer, en ik citeer "het werk niet werd aangegeven bij de sociale zekerheid".

Wat wordt hier bedoeld met het woord "werk"? Wordt daarmee de niet-toegelaten activiteit bedoeld?

Wat bedoelt u met "niet aangegeven bij de sociale zekerheid"? Bedoelt u daarmee dat er geen sociale bijdragen werden betaald door de werkgever? Of bedoelt u dat het werk een zelfstandig karakter heeft en dus niet aangegeven werd aan een sociale kas? Als dat inderdaad het geval is, dan vraag ik mij af of het controlepersoneel van het RIZIV wel de bevoegdheid en de kennis heeft om dat te controleren.

08.02 Minister Laurette Onkelinx: Mijnheer de voorzitter, er wordt uitsluitend bedoeld de niet-toegelaten zelfstandige arbeid die niet werd aangegeven aan het RIZIV, uitgeoefend door een sociaal verzekerde die arbeidsongeschikt is in het algemeen stelsel. Het constitutief element van de strafverzwaring werd expliciet opgenomen in de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. Artikel 168 quinquies, paragraaf 3, voorlaatste lid bepaalt dat de leidende ambtenaar een administratieve sanctie kan opleggen die tot een vierde hoger is wanneer het werk, dat wil zeggen de niet-toegelaten arbeid, niet werd aangegeven bij de sociale zekerheid. De sociale inspecteurs en sociale controleurs van de Dienst voor Administratieve Controle van het RIZIV zijn dan ook bevoegd om deze vaststellingen te verrichten.

Er is misschien onzekerheid over het woord "werk" in het Nederlands.

08.03 Nadia Sminate (N-VA): Mevrouw de minister, ik denk dat dit onder andere een van de problemen is. Het is niet duidelijk. Het is de eerste keer dat ik het woord "werk" in die context tegenkom. Ik zou toch willen aanraden om dit eens te bekijken en te veranderen. Er wordt normaal gesproken over niet-toegelaten activiteiten. Ik denk dat dit in deze toch wel passend is om te gebruiken. Het is gewoon niet duidelijk.

Ik denk dat dit misschien wel het gevolg is van het werken met programmawetten of de zogenaamde "vuilbakwetten". Ik zou willen vragen om daar eens naar te kijken. Ik blijf met de bezorgdheid zitten dat het controlepersoneel van het RIZIV hier niet de bevoegdheid heeft om dit te controleren. Ook hier zou ik willen vragen om dit te herbekijken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van mevrouw Nadia Sminate aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "de vaststellingsbevoegdheid voor de inbreuken voorzien in artikel 168quinquies van de wet van 14 juli 1994" (nr. 1102)

09 Question de Mme Nadia Sminate à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "la compétence de constat pour les infractions prévues à l'article 168quinquies de la loi du 14 juillet 1994" (n° 1102)

09.01 Nadia Sminate (N-VA): Mevrouw de minister, in de wet van 14 juli 1994 wordt een aantal inbreuken omschreven en wordt in een aantal sancties voorzien. Nu is het zo dat voor elke inbreuk in principe moet worden vastgelegd welke ambtenaren bevoegd zijn om deze inbreuken vast te stellen. Sinds de wet van 12 juni 2010 en meer bepaald via artikel 168quinquies is het niet langer duidelijk bepaald welke ambtenaren bevoegd zijn. Dat was voorheen wel het geval, via het KB van 10 januari 1969.

Welke ambtenaren zijn nu bevoegd om die inbreuken zoals bedoeld in dit artikel vast te stellen? Zijn er sinds 12 juni 2010 inbreuken vastgesteld? Welke ambtenaren hebben die vaststellingen gedaan? Zijn deze vaststellingen volgens u wel rechtsgeldig?

09.02 Minister Laurette Onkelinx: Het KB van 10 januari 1969 werd vervangen door artikel 13 van de wet van 19 mei 2010. Artikel 16 van dezelfde wet bepaalt dat het KB van 10 januari 1969 wordt opgeheven. De administratieve sancties worden thans hernomen en geactualiseerd in artikel 168quinquies en 168sexies van de wet van 14 juli 1994. Met het oog op de transparantie van de regelgeving en de administratieve

vereenvoudiging werd artikel 6 van het KB van 1969, dat uitdrukkelijk bepaalde dat vaststellingen waaruit het bestaan van een vergrijp kan blijken worden gedaan door de personen die bevoegd zijn voor het opstellen van processen-verbaal krachtens artikel 102 van voormelde wet van 9 augustus 1963, niet hernomen.

Artikel 102 van de wet van 1963 verwijst naar artikel 169 van voornoemde gecoördineerde wet van juli 1994.

De bevoegdheid tot het vaststellen van inbreuken volgt uit de artikelen 159 en 162 van de wet van 1994. Ingevolge artikel 159 is de dienst administratieve controle belast met de controle op de prestaties van de uitkerings- en moederschapsverzekering voor geneeskundige verzorging. Daarnaast is die dienst ook belast met de administratieve controle op de naleving van de bepalingen van die gecoördineerde wet en haar uitvoeringsbesluiten.

Overeenkomstig artikel 162 beschikt de dienst voor administratieve controle over sociale inspecteurs en sociale controleurs om de opdracht voorzien in artikel 159 uit te voeren. De ambtenaren die toegewezen zijn aan die dienst voeren ook de vaststellingen uit in het kader van artikel 159.

De vaststellingen die hebben plaatsgevonden zowel voor als na 2 juni 2010 zijn rechtsgeldig.

Het is allemaal zeer technisch.

09.03 Nadia Sminate (N-VA): Absoluut!

Normaal gezien wordt dat per artikel vastgelegd. Erkent u dat in artikel 168quinquies dat niet is bepaald? Het is niet dat het niet letterlijk in dat artikel staat, het staat er gewoonweg niet in en dat is mijns inziens een lacune.

In het kader van de strijd tegen sociale fraude krijgen advocaten hiermee alles in handen om te bewijzen dat er een lacune in de wet zit. Mijns inziens kan dat dan niet rechtsgeldig zijn.

09.04 Minister Laurette Onkelinx: De algemene bevoegdheid van de inspecteur wordt in andere artikelen geregeld. Het is geen probleem dat deze algemene bevoegdheid van de inspecteur niet in artikel 168 beschreven staat.

09.05 Nadia Sminate (N-VA): Dat artikel dat u citeert gaat over veel meer controleurs. Het wordt per artikel vastgelegd en hier staat het niet in.

09.06 Laurette Onkelinx, ministre: Il faut pas le répéter à chaque article. Il reste un ensemble.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Vraag van mevrouw Nadia Sminate aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "artikelen 67 en volgende van het KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten" (nr. 1103)

10 Question de Mme Nadia Sminate à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "les articles 67 et suivants de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant une assurance indemnités et une assurance maternité en faveur des travailleurs indépendants et des conjoints aidants" (n° 1103)

10.01 Nadia Sminate (N-VA): Met de wet van 2 juni 2010 schaft u het koninklijk besluit van 1969 af, terwijl ik nog enkele verwijzingen naar het koninklijk besluit van 20 juli 1971 zie staan.

Kunnen er, gelet op het feit dat het koninklijk besluit van 1969 is opgeheven, nog wel sancties worden opgelegd in het kader van artikel 67 en 68 van het koninklijk besluit van 1971?

Werden er sinds 12 juni 2010 inbreuken vastgesteld? Zijn die rechtsgeldig?

10.02 Laurette Onkelinx, ministre: Monsieur le président, chère collègue, je ne vais pas vous répéter que

tel article a été remplacé par tel autre, ou des choses du genre.

Je puis vous dire que des adaptations légistiques doivent certainement être apportées et que, pour le moment, l'INAMI est en train de les examiner. Il n'y a pas de problèmes réels quant à l'interprétation. En tout cas, dans un souci de sécurité juridique, je répète que des adaptations seront faites sans que cela ne porte préjudice à la légalité et à la validité des constats et des sanctions administratives. Il s'agit donc uniquement d'une question de langage juridique qui ne pose pas réellement de problème.

10.03 Nadia Sminate (N-VA): Mevrouw de minister, ik neem akte van uw antwoord en van het feit dat er nog lacunes in de wetgeving zijn en dat die zullen worden aangepast.

Wij moeten wel erkennen dat het nu wel problemen geeft voor de betrokkenen vandaag.

Mijn volgende vraag betreft dezelfde wetgeving. Kunnen er nog sancties voor zelfstandigen worden opgelegd? Ik veronderstel dat daarvoor dan hetzelfde antwoord geldt?

10.04 Minister Laurette Onkelinx: Ik zal u de heel precieze antwoorden van het RIZIV overhandigen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Vraag van mevrouw Nadia Sminate aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "de vergoedingen en toelagen bij de sociale inspectiediensten (KB van 30 juni 1988)" (nr. 1126)

11 Question de Mme Nadia Sminate à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "les indemnités et allocations au sein des services d'inspection sociale (arrêté royal du 30 juin 1988)" (n° 1126)

11.01 Nadia Sminate (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, deze vraag betreft een heel ander onderwerp. Ik meen dat wij het er allemaal over eens kunnen zijn dat een goed loon cruciaal is voor een goede werking van een dienst. Daarom worden aan bepaalde categorieën van ambtenaren specifieke vergoedingen toegekend, bijvoorbeeld aan de controleurs en de inspecteurs van de verschillende sociale inspectiediensten.

Het koninklijk besluit van 30 juni 1988 regelt de toekenning van forfaitaire maandelijkse vergoedingen aan het personeel van de inspectie van de Dienst voor Administratieve Controle van het RIZIV. Ik heb uiteraard niets tegen het toekennen van onkostenvergoedingen, maar ik stuit op een koninklijk besluit van 1988 ter uitvoering van een wet uit 1971. Ik lees in dit koninklijk besluit dat enkel in geval van doorlopende dienstonderbreking van meer dan vijftien dagen om andere redenen dan wettelijke feestdagen of normaal verlof de vergoeding wordt afgeschaft.

Volgens de letter van dit koninklijk besluit wordt dus het volledige bedrag van de maandelijkse forfaitaire onkostenvergoeding toegekend aan personeelsleden van de inspectie van de Dienst voor Administratieve Controle.

Kunt u bevestigen dat het volledige bedrag uitbetaald wordt aan de personeelsleden van de inspectie die niet voltijds werken?

Wat wordt bedoeld met "het personeel van de inspectie van de Dienst voor Administratieve Controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering"? Over hoeveel personen gaat dit? Wat is hun functie precies? Hoeveel van die personen hebben een ander dan een voltijds werkregime?

11.02 Minister Laurette Onkelinx: Mijnheer de voorzitter, de maandelijkse forfaitaire vergoeding wordt in toepassing van het koninklijk besluit van 30 juni 1988 toegekend aan het inspectiepersoneel van de Dienst voor Administratieve Controle van het RIZIV, zoals aangegeven in uw vraag.

Bij een doorlopende dienstonderbreking van meer dan vijftien dagen in andere situaties dan die zoals bepaald in artikel 2 van vermeld koninklijk besluit, wordt de maandelijkse forfaitaire vergoeding niet betaald.

Een deeltijds werkregime houdt doorgaans geen onderbreking in van meer dan vijftien dagen. Bijgevolg

bestaat er in die gevallen een recht op de maandelijkse forfaitaire vergoeding.

Het inspectiepersoneel dat via deeltijdse loopbaanonderbreking – voor palliatieve verzorging, voor medische bijstand, enzovoort – meer dan vijftien dagen de werkzaamheden onderbreekt, geniet geen maandelijkse forfaitaire vergoeding.

In antwoord op uw tweede vraag wijs ik erop dat onder het inspectiepersoneel van de Dienst voor Administratieve Controle van het RIZIV wordt verstaan elk personeelslid dat de titel van sociaal inspecteur-controleur draagt. De bevoegdheden van het inspectiepersoneel van de DAC worden in artikelen 162 en 169 van de wet van 14 juli 1994 geregeld.

Deze ambtenaren oefenen hun functie uit overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie. Zij worden individueel per koninklijk besluit benoemd. Het betreft het volgende aantal personen: één inspecteur-generaal, twee adviseurs sociaal inspecteur, veertig attachés sociaal inspecteur – van wie zesendertig voltijds, drie 80 % en één halftijds werken – en zesentwintig sociaal controleurs – van wie er veertien voltijds, tien 80 % en twee halftijds werken.

11.03 Nadia Sminate (N-VA): Mevrouw de minister, het is bijzonder dat personeelsleden een dergelijke vergoeding ook voor een verlof gedurende een volledige maand krijgen. Het gaat hier immers om een onkostenvergoeding.

Ik lees in de bepalingen ook dat het ter zake over verblijfskosten aan het personeel gaat. Deze worden echter ook toegekend aan personeelsleden die een binnenfunctie vervullen en dus niet op het terrein werken. Waarom moeten die personeelsleden een verblijfsvergoeding krijgen om op de dienst aanwezig te zijn? Een dergelijke regeling is bizar.

Ten slotte, een halftijds personeelslid dat een evenwaardige onkosten- of verblijfskostenvergoeding krijgt als een personeelslid dat in een voltijds regime werkt, lijkt mij geen correcte manier van verlonen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Vraag van mevrouw Nadia Sminate aan de vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie, over "de verhoging en vrijstelling van administratiekosten van de verzekeringinstellingen in gevallen waar het ten onrechte uitbetaalde bedrag het gevolg is van sociale fraude (KB van 7 oktober 1993 en artikel 327 van KB van 3 juli 1996)" (nr. 1131)

12 Question de Mme Nadia Sminate à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale, sur "le relèvement et l'exemption des frais administratifs des organismes assureurs dans les cas de paiement indu lié à une fraude sociale (arrêté royal du 7 octobre 1993 et article 327 de l'arrêté royal du 3 juillet 1996)" (n° 1131)

12.01 Nadia Sminate (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, er is een systeem ontwikkeld voor de responsabilisering van de ziekenfondsen. Dat systeem houdt in dat hoe meer onterecht betaalde bedragen teruggevorderd kunnen worden door het ziekenfonds, hoe hoger de beloning voor het ziekenfonds is, behalve uiteraard wanneer het ziekenfonds zelf in de fout is gegaan.

Wanneer een verzekeringinstelling er dus in slaagt bepaalde bedragen, die ten onrechte werden uitgekeerd, terug te vorderen, dan wordt die verzekeringsinstelling beloond via een verhoging van de administratiekosten.

Dat gebeurt echter niet wanneer de vaststelling werd gedaan door de dienst voor administratieve controle. Nochtans is het vaak die dienst die de vaststelling doet wanneer het om sociale fraude gaat, dus om zware gevallen, mensen die bewust middelen van de ziekteverzekering verduisteren. Als zij er dan toch in slagen om bedragen terug te vorderen, dan lijkt het mij maar meer dan normaal dat zij daarvoor beloond worden.

Mevrouw de minister, als een verzekeringsinstelling er toch in slaagt om bedragen terug te vorderen in zulke gevallen, waarom kunnen zij daarvoor dan niet beloond worden?

Bent u eventueel bereid in een *incentive* te voorzien voor verzekeringsinstellingen die effectief de moeite

doen om die bedragen terug te vorderen?

12.02 Minister **Laurette Onkelinx**: Zoals bepaald in artikel 1 van het koninklijk besluit van 1993 worden de administratiekosten verhoogd met een percentage van het bedrag van de prestaties die effectief zijn teruggevorderd bij toepassing van onder andere artikel 164 van de wet van 14 juli 1994, met inbegrip van de geïnde interesten.

Komt hiervoor niet in aanmerking volgens hetzelfde artikel: een terugvordering door de dienst waar de administratieve controle plaatsheeft, de dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV of een door de controledienst van de ziekenfondsen en de landsbonden van de ziekenfondsen meegedeelde vaststelling die niet wordt voorafgegaan door een initiatief van de verzekeringsinstelling. Deze bepaling geldt voor elke terugvordering initieel ingesteld door een van de drie voornoemde diensten. Het begrip sociale fraude speelt geen rol in dit verband.

Indien de verzekeringsinstelling op eigen initiatief een geval van sociale fraude ontdekt en een terugvordering instelt, komt het teruggevorderde bedrag in aanmerking voor de verhoging van de variabele administratiekosten zoals in artikel 195 van de wet van 1994 bepaald.

Hetzelfde principe geldt voor terugvordering ingesteld door de DAC of DGEC die niet fraudegerelateerd zijn. Het loutere feit dat verzekeringsinstellingen deze niet zelf hebben vastgesteld verhindert het in aanmerking nemen van deze bedragen voor de variabele administratiekosten.

De huidige reglementering bepaalt dat het opvolgen van de terugvorderingen ingesteld door het RIZIV of CDZ tot het normale takenpakket van de verzekeringsinstelling behoort. Dit wordt vergoed via het vast gedeelte van de administratiekosten.

Indien de verzekeringsinstelling op eigen initiatief een geval van sociale fraude ontdekt en een terugvordering instelt, komt het teruggevorderde bedrag in aanmerking voor de verhoging van de variabele administratiekosten, zoals bepaald in artikel 195 van de wet.

12.03 **Nadia Sminate** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik begrijp absoluut dat een beloning niet kan worden gegeven als de verzekeringsinstelling zelf het bedrag heeft uitbetaald en dan moet gaan terugvorderen. Doch, wanneer een controleur de vaststelling doet, is het echter nog niet zo dat het bedrag automatisch wordt teruggevorderd. Hiervoor moet de verzekeringsinstelling een grote inspanning leveren. Mijns inziens zou die inspanning toch wel moeten worden beloond.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.57 uur.

La réunion publique de commission est levée à 11.57 heures.